

του Μιχαήλ Χούλη, Θεολόγου

Σε επιβεβαίωση της μαρτυρίας περί Αναστάσεως του Κυρίου, που ανήγγειλε η Μαρία η Μαγδαληνή στους μαθητές, την ίδια μάλιστα εκείνη ημέρα της Ανάστασης, όταν βράδιασε, κι ενώ πλήθος μαθητών ήταν συγκεντρωμένοι με κλειστές τις πόρτες επειδή φοβούνταν τις ιουδαϊκές αρχές, εμφανίστηκε ο Ιησούς ξαφνικά και θεϊκά, στάθηκε στη μέση για να δουν όλοι ότι αναστήθηκε, και τους λέει: «Ειρήνη σ' εσάς», δηλαδή την αναστάσιμη ειρήνη μου να έχετε πλέον. «Κι όταν το είπε αυτό, τους έδειξε τα χέρια και την πλευρά Του», για να πειστούν ότι είναι ο ίδιος. Ο απ. Πέτρος λέγει: «το σώμα Του δεν είδε φθορά, διότι ο Θεός τον ανέστησε διαλύσας τους πόνους του θανάτου».

«Οι μαθητές χάρηκαν που είδαν τον Κύριο». Αφού ηρέμησαν από την μεγάλη έκπληξη και συγκίνηση που δοκίμασαν, ο Χριστός τούς είπε πάλι: «Όπως ο Πατέρας έστειλε εμένα, έτσι στέλνω κι εγώ προς τους ανθρώπους, ως Λυτρωτής, εσάς». Έπειτα από τα λόγια αυτά, φύσηξε στα πρόσωπά τους και μετέδωσε και πάλι τα θεία χαρίσματα, που είχαν χάσει αρχικά οι πρωτόπλαστοι. Τους είπε ακόμη: «Λάβετε Πνεύμα Άγιο, σε όποιους συγχωρήσετε τις αμαρτίες, θα τους είναι συγχωρημένες. Σε όποιους τις κρατήσετε ασυγχώρητες, θα κρατηθούν έτσι». Πρόκειται για την θεία εξουσία που έχει πλέον η Εκκλησία Του να σώζει ψυχές, δια της μετανοίας, στο όνομα της Αγίας Τριάδος.

Ο Θωμάς όμως, ένας από τους δώδεκα μαθητές, δεν ήταν μαζί τους όταν εμφανίστηκε ο Ιησούς. Του έλεγαν λοιπόν, όταν ήρθε, οι άλλοι μαθητές: «Είδαμε τον Κύριο με τα μάτια μας». Χρέος, και δική μας ιεραποστολή είναι επομένως, να συμβάλλουμε και στην πίστη των άλλων με την χριστιανική μας μαρτυρία. Ο δύσπιστος όμως απόστολος τούς είπε: «Εγώ αν δεν δω στα χέρια Του τα σημάδια από τα καρφιά και δε βάλω το χέρι μου στη λογχοισμένη πλευρά Του, δεν θα πιστέψω». Δεν του αρκούσε μόνο η όραση, αλλά είχε ανάγκη και την ψηλάφηση, για να πειστεί απόλυτα. Λησμόνησε επίσης τις νεκραναστάσεις που είχε πραγματοποιήσει μπροστά τους ο Κύριος, καθώς και τις προρρήσεις Του για την προσωπική Του Ανάσταση. Ένα πράγμα έσωσε από την πραγματική απιστία τον Θωμά: Η παραμονή του στην ομάδα των Αποστόλων και μαθητών του Κυρίου. Η παραμονή και εμμονή, θα λέγαμε σήμερα, στην αλήθεια της Εκκλησίας. Διότι η θεία υπομονή, η ελπίδα και η προσευχή σώζει. Η εγωιστική απομάκρυνση και ατομιστική ζωή καταστρέφει.

Οκτώ ημέρες αργότερα, πάλι Κυριακή, ως καθιερωθείσα πλέον από τον Χριστό αγία λειτουργική ημέρα, οι μαθητές ήσαν πάλι μέσα στο σπίτι, μαζί τους κι ο Θωμάς. Έρχεται λοιπόν ο Ιησούς, ενώ οι πόρτες ήταν κλειστές, και στάθηκε στη μέση. Το δοξασμένο και αναστημένο σώμα Του είχε πλέον ιδιότητες πνευματικές, όπως και τα δικά μας σώματα θα αποκτήσουν κατά την ανάστασή μας εκ νεκρών. Τους είπε τότε: «Ειρήνη σ' εσάς». Έπειτα λέει ειδικά στον Θωμά, αφού δεν τον εγκατέλειψε, αλλά τον βοήθησε για να πιστέψει και σωθεί: «Φέρε το δάχτυλό σου εδώ και δες τα χέρια μου, φέρε και το χέρι σου και βάλ' το στην πλευρά μου. Μην αμφιβάλεις και πίστεψε». Αποδεικνύει έτσι για μια ακόμη φορά την θεότητά Του ο Χριστός, αφού γνωρίζει τα μυστικά των διανοιών και καρδιών, και προκαλεί προς μετάνοια.

Επιπλέον, επαναλαμβάνει ότι είναι αυτός ο ίδιος, και όχι αναστημένος δήθεν με άλλο σώμα. Ο Θωμάς τότε αποκρίθηκε: «Είσαι ο Κύριός μου και ο Θεός μου». ΟΧΙ ΔΗΛΑΔΗ ΕΝΑΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΠΟΥ ΕΦΤΑΣΕ ΣΕ ΥΨΗ ΑΓΙΟΤΗΤΑΣ, ΑΛΛΑ Ο ΘΕΟΣ ΠΟΥ ΕΓΙΝΕ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΓΙΑ ΝΑ ΣΩΣΕΙ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΤΟΥ.

Λέγει στον Θωμά κατόπιν ο Ιησούς: «Πείστηκες πλέον επειδή με είδες; Ευτυχισμένοι αγιοπνευματικά είναι εκείνοι που (καθ' όλη τη διάρκεια της ιστορίας) θα πιστεύουν χωρίς να μ' έχουν δει (σωματικά)». Θα πιστεύουν και ακολουθούν δηλαδή τη διδασκαλία της Εκκλησίας, που είναι το σώμα Του και η πληρότητα Εκείνου. Δέχεται ο Κύριος την ομολογία του Θωμά για την θεότητά Του, που είναι φυσικά και ομολογία της Εκκλησίας εξ αρχής.

Ο ευαγγελιστής Ιωάννης εξηγεί: «Ο Ιησούς έκανε βέβαια και πολλά άλλα θαύματα μπροστά στους μαθητές Του (που αποδείκνυαν τη θεότητά Του), τα οποία δεν είναι γραμμένα σ' αυτό εδώ το βιβλίο». Δεν είχε σκοπό δηλαδή ο Ιωάννης να αναπτύξει και περιγράψει όλα τα γεγονότα και τις μαρτυρίες γύρω από τον Χριστό, αλλά έκανε την καλύτερη επιλογή προς τούτο. Ακόμη, οι Απόστολοι και μαθητές Του υπήρξαν αυτόπτες και αυτήκοι μάρτυρες των γνησίων γεγονότων της ζωής Του. Άρα η χριστιανική πίστη είναι αυθεντική και αληθινή. «Αυτά όμως γράφτηκαν για να πιστέψετε πως ο Ιησούς είναι ο (υπεσχημένος Μεσσίας) Χριστός, ο (ένας και μοναδικός) Υιός του Θεού, και πιστεύοντας να έχετε δι' Αυτού την (αληθινή) ζωή», την χαρισματική, ουράνια και αιώνια.

Δεν είναι επομένως τα ευαγγέλια φιλοσοφίες και αναζήτηση γνώσεων, αλλά κατάθεση συνάντησης και βίωσης της Αλήθειας και της πνευματικής Ζωής, στο πρόσωπο του Ιησού Χριστού, τις οποίες ουράνιες δωρεές και ευλογίες πλουσιοπάροχα αποκαλύπτει και χορηγεί σε όλους τούς εν μετανοία, εν αγάπη και εν ταπεινώσει ζώντες πιστούς.